

en Eiendoms virkelige Belaaningsværdi. Her-ved vil jeg dog ingenlunde have sagt, at der ikke skal tages noget som helst Hensyn til Eiendommens Værdi i Handel og Vandel efter gangbar Priis, naar Spørgsmaalet er om at udfinde Belaaningsværdien; jo, dertil bør der tages Hensyn saavel som til der Værdi, hvortil Eiendommen factiff maatte være folgt — selvfølgelig den virkelige Værdi, ikke nogen Profornaværdi. Men hvad der efter min Anskuelse bør være det afgjørende Hovedmoment, naar Spørgsmaalet er om at bedømme en Eiendoms Belaaningsværdi, er det Indtægtsoverskud, den giver. Jeg mener det Indtægtsoverskud, der fremkommer, naar der til Grund for en Indtægts- og Udgifts-oversigt lægges ikke blot de Byrder og Gæstelser, der hvile paa Eiendommen, men derhos en til Eiendommens og de locale Forhold svarende Driftsplan med dertil knyttede Drifts-udgifter og dernæst en Gjennemsnitsberegning af flere foregaaende Aars Productpriser, selvfølgelig tillige under Hensyn til Eiendommens Evne til ikke alene i Diebliffet virkelig at kunne give et Overskud, men til ogsaa i Fremtiden at kunne give et saadant, og da ikke blot det samme, men et stigende Indtægts-overskud; thi det er dette Indtægtsoverskud, det kommer an paa. Det er af det, at Renten af de indestaaende Capitaler skal svares. Er det ikke tilfede, kan Renten ikke svares, og saa kan det ikke nytte, at det kunde komme tilfede, og at Renten vilde kunne svares, dersom der paa Eiendommen anvendtes en større Capital, eller dersom der paa dens Drift blev anvendt en særlig Sagkundskab. Men alle disse forskjellige Momenter, som maae ansees for at medvirke til at komme til et rigtigt Skjøn over en Eiendoms Belaaningsværdi, og som kunne undergaae forskjellige Forandringer i Tidens Løb under Agerbrugets fremadskridende Udvikling, troer jeg helst bør have deres Plads i en af den øverste Pupilautoritet udsærdiget Instrux, og det er i Genhold hertil, at jeg har tilladt mig at stille det Endringsforslag, jeg skal tillade mig at anbefale til det høie Thing. — Hvad Lovforslagets § 7 angaaer, da er jo det Endringsforslag, Udvalget havde stillet dertil, taget tilbage, men da vi jo dog komme

til at stemme over § 7, og da jeg anseer det for rigtigst, at Taxationens Formand møder ved enhver Forretning, skal jeg tillade mig at stemme imod denne Paragraph. — Det af mig under Nr. 3 stillede Forslag kan efter den stedfundne Afstemning egentlig kun betragtes som en Redaktionsforandring. Jeg vil imidlertid bemærke, at dersom Lovforslagets § 7 skulde blive vedtagen, maa mit Forslag, efter den Forbindelse, hvori det staaer med denne Paragraph, forkastes; men dersom denne Paragraph forkastes, bør mit Forslag correct vedtages. — Med det af mig under Nr. 4 stillede Forslag, som jo iøvrigt gaaer ud paa at fastholde Lovudkastets Bestemmelse med Hensyn til Diæter, er Forholdet det samme. — Med Hensyn til det af Udvalget under Nr. 20 stillede Forslag troer jeg just ikke, at det egentlig kan faae nogen særlig praktiff Betydning, eftersom jeg ikke kan skjønne, at man kan forlange, at de udenfor staaende særlig Sagkyndige skulle give Møde ved Taxationerne og berige disse med deres Sagkundskab for de Diæter, der ere tillagte Taxationsmændene. Jeg anseer det forøvrigt for at være noget ganske Naturligt og Selvfølgeligt, at naar Taxationsmændene og deres Formand vide, at de skulle møde ved saadanne Forretninger, som gjore Krav paa en særlig Sagkundskab, som de ikke iforveien ere i Besiddelse af, da skaffe de sig den, før de komme paa Stedet, ved at conferere med Sagkyndige om Sagen. — Med Hensyn til det af Udvalget under Nr. 24 stillede Forslag vil det jo bemærkes, at jeg har tilladt mig at stille et Forslag, som gaaer ud paa, at Requirenten samtidigt med Forretningens Requifition skal opgive, hvorvidt han vil udrede Reifegodtgjærelse in natura eller betale den med et constant Vederlag. Den ærede Ordfører har som en Anke mod dette Forslag anført, at vedkommende Requirent ikke kan vide, hvilke Mænd der vilde blive valgte til at udføre denne Taxation. Ganske rigtig; men i Reglen vilde vistnok de Mænd, der hve nogenledes i Nærheden, blive valgte til at udføre Taxationen paa det paagjældende Sted. Den ærede Ordfører har imidlertid vistnok ganske overseet, at mit Forslag er en nødvendig Consequens af